

Без конверта

[С.1]

Швидни Олександр Юркович

Із села Червоний Шлях Ніжинський р-н Чернігівська обл. Мені було 11 років тоді

я велику частину життя бачив в Українському народ. Батько мій

[вийшов] на свій наділ землі в 1927 році

строїлась станція Вюнниця що з'єднує

железнична магістраль Чернігів - Прилуки.

батько спочатку робив сторожом

потім стрілочником. Нині ст. Лосинівка

в нашому селі початок колективізації

в 1930 році батько здав була сіра

кобила та віз збруя сім'я складалася

з 7 душ з них пішло працювати в колгосп

4 душі а [я?] робив на станції. потім

нашлись задушвні сталінські активисти

і на чолі нас грабять такі як Горобей І.К.

Петрик, Прохор О. проводили ізгнание

з України мого батька і він був

вимушен виїхати на стройку жел дорогу

Москва Донбас із відтило не повернувся

а нас все грабили одні останній раз

забрали було під мною на печі 3 кг

мною ізготовлено. Петрик Прохор О

як смикнув той ворочок то і я з ним

упав з печі на земляний пол і

поразило ліву руку це було весною

[С.2]

1932 року. Несмотря що батко виконав
налог за 1929 – 30- 31 роки з дав державі
що правда були такі що ховали
хліб і не виконували Но нас трепали
позлобі. в 1928-29 роках орудували
куркульськи банди в селі Лосинівка
як тільки ніч, то горять постройки
Наряду с цім і внашому селі Червоний
Шлях 2-х комуністів під стрелено у
вікно таких тов Бондар Х.П. та
Горобей Іван К. В 1932 року восени
рухалися з полтавщини голодні
люди і мерли з голоду а в 1933 році
і нанаший території сплошна голодовка
по деяких селах у нашому селі
голова колгоспу тов. Бондар Х.П
як після приезда Петровського Григорія Івановича в с. Носовку 2380 кг муки
і варив затірку і ніхто не помер у нашому селі і от як видно
що хоч цей коммуніст неграмотний
но поступ його правельний а також
був такий коммуніст що на pewno робил правелно у сусідніх селах.
тов Шумейко Сергій Іванович -

[С.3]

Недуже жестоко розправлявся з
куркулями висилив на добровільних
началах даже и церква залишилась
люди голодом не страдали бо не
було організованої бригади по викачки
зерна а подругих селах був страх
в селі Лосинівка даже холодне
було з готовлене і винесене на базар
із маленьких дітей бо там був
керивник сільради тов Глушаниця
Бригадир по викачки зерна Кардіян Федось
котрий у старого діда Артема Нестеровича у віці 82 роки
[...] ушей вирвав. був не подалік
радгосп Червоний Маяк та м
робила кухня і був такий активіст
тов. Таран туда спливалися усі
голодні мерли то зразу у кидали
в мішки і кидали в ями а потім
у вобриви люди прибували з другіх
сіл і той же самий Таран один чоловік вирвав 2 морковини
одну їв другу держав у руці то він
його убив і затянув у ячмінь і
тоді як дозрів ячмінь тоді труп
найшли

[С.4]

Брати Феденкі за буханку хліба
ще живим зарили в яму
Люди їли лупінь зерно воно болно
гірке головачі з клеверу розтворене
в малясі. В селі Лосинівка були
активісти їх називали Процан
і Вовка. по уличному і зложили
[активіст - ?] Процан просить Вовка
давай поробим шомпалі і хорошо вичистим
зерно щоб була голодовка і було таке що розправлялися під назвою
куркулі а вони при провірки в 1936 році
були середняками а мій батько
мій мелкий середня а таки як Петрик Прохор О і Кардиян людей м
і другіє у осінню холодну пору
по фашиському справлялись
вибивали віка і викідали з хати
дітей а особливо Петрик П.О.

24/ II 1989 року

То чи Косіор або Сталін загадував таке робить